

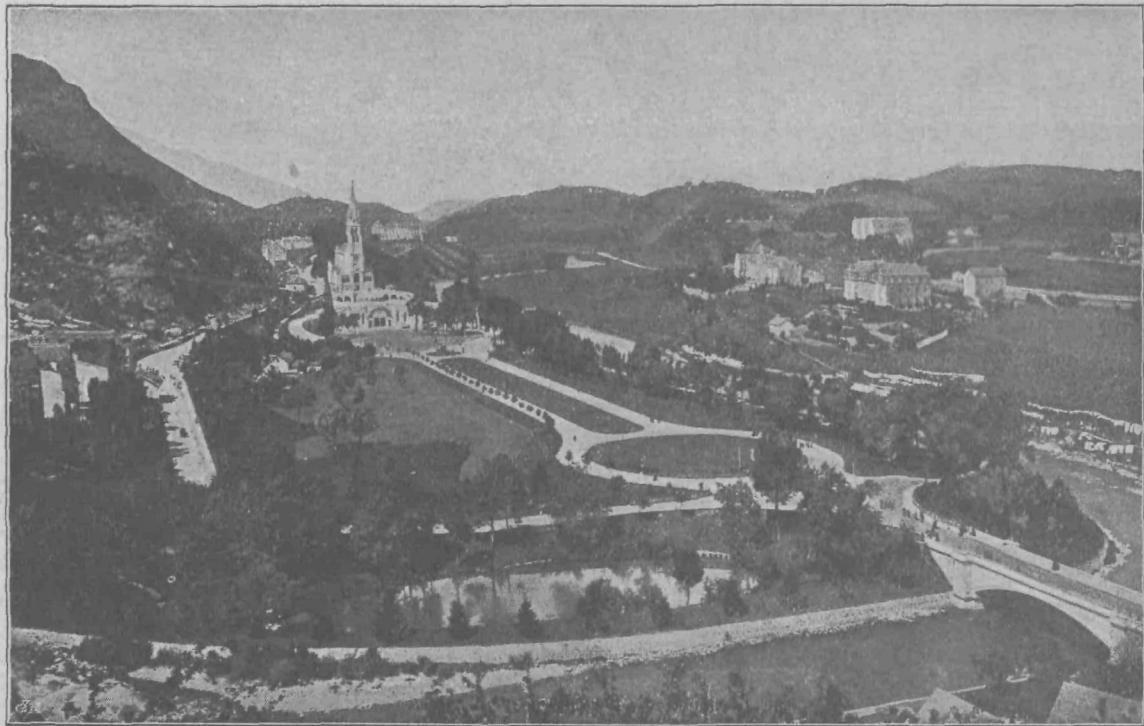
Lurd.

(Konec.)

Osmo prikazanje — 24. februarja. Deklica, poslušna gospodu župniku, pove dobesedno Gospej, kar je bil naročil, rekoč: »Gospod župnik zahtevajo kak dokaz, n. pr. da storite, naj cvete roža, ki je pod vašimi nogami, ker moja beseda duhovnikom ne zadostuje in se name nočejo zanesti.« Prikazen se najprej nasmehne, potlej pa zopet veli moliti za grešnike in zapove Bernardki, naj gre naprej do konca dupline, ter vzklikne trikrat: »Pokora! pokora! pokora!« In deklica plazeč se po kolenih ponavlja te besede. Potem še izve drugo skrivnost, ki je bila samo zanjo.

Deveto prikazanje — 25. februarja — pred veliko množico. Devica ji zaupa tretjo skrivnost, veleč, naj je ne razodeva nikomur. »In zdaj,« povzame Devica po kratkem molku, »pojdi, pij in umij se v studencu in jej rastlino, ki poleg njega poganja.« Ker deklica ne opazi nobenega studenca, se pomika proti Gavu; a Devica jo zavrne: »Ne hodi tja; nisem ti rekla piti iz Gava; pojdi pit iz studenca, ki je tukaj!« — In z neko oblastnostjo, ki ukazuje naravi, pokaže otroku tisto stran skalnate votline, kamor ji je že prejšnji dan velela priti po kolenih. Bernardka uboga, še zmiraj na kolenih. Pripogne se in s prsti dolbe v zemljo. Tako narejena jamica se začne polniti s čudežno vodo, ki v tankem curku prekipi in se zgublja v prahu proti Gavu ter bo v kratkem narastla v neizpraznjiv studenec, da bo očiščeval, krepil in prenavljal človeštvo. Bernardka je trikrat poizkusila piti to blatno vodo, šele četrtič je premagala gnjus ter je pila in se umila. Devica zopet izgine.

Deseto, enajsto in dvanajsto prikazanje — 27. in 28. februarja in 1. marca. Ob tem trojnem prikazanju ni Gospa nič izpregovorila in se tudi sicer ni nič posebnega zgodilo; ljudje pa so bili čimdalje bolj navdušeni in so prihajali v čimdalje večjih množicah.

— — — — — Lurd: Krasna planota pred cerkvijo. — — — — —

Trinajsto prikazanje — 2. marca. Devica ponovi zahtevo, da naj se ji postavi kapelica, ter naznani željo, da bi tja prihajali v procesijah.

Štirinajsto prikazanje — 3. marca. Vo-jaki, orožniki in policaji so zastražili duplino; zgo-dilo se ni nič posebnega.

Petnajsto prikazanje — 4. marca, zadnji dan odločenih dveh tednov. Nad dvajset tisoč ljudi se je zbralo ob gavskih bregovih. Ko je pokleknila Bernardka, so pokleknili tudi vsi navzoči. Veliča-sten prizor! Devica ji zopet veli, da naj pije in naj se umije na studencu ter jé zelišče. Nanovo zahteva kapelico in procesije; noče pa še deklici odgovoriti na vprašanje, kdo da je.

Šestnajsto prikazanje — 25. marca, na praznik Marijinega oznanjenja. Lepo vreme, na-vzočnost čudežno ozdravljenih in poseben sijaj pri-kazni je poveličeval ta dan. Bernardka je štirikrat ponovila prošnjo: »Ljuba Gospa, bodite tako dobri in povejte mi, kdo ste in kako vam je ime?« Na če-trto vprašanje razklene Devica roke in jih pobesi proti tlom, kakor je videti na čudežni svetinjici; po-tem jih vzdigne proti nebu in zopet sklene na prsih ter odgovori: »Brez madežno spočetje sem!«

Seдемnajsto prikazanje — 5. aprila, ve-likonočni ponedeljek. To prikazanje, zadnje, pri ka-terem je še moglo ljudstvo biti navzoče, je posebno znamenito, ker Bernardki plamen med prsti goreče sveče ni prizadejal nikakršne bolečine; ko so se je pa po prikazanju tako dotaknili, je zavpila: »Oh, vi me žgete!«

Osemnajsto prikazanje — 16. julija, praznik karmelske Matere božje. Zagraja, ki se je zgradila na povelje prefekta in župana, je branila, da se ni moglo priti do dupline; vse se je vršilo na desni strani Gava. Le tri osebe so spremljale Ber-nardko. Prikazen se je deklici nasmehnila še enkrat, zadnjikrat. Zdaj se poslovi.

